

Pirmas skyrius

Neprašau man atsakyti.

Tik norėčiau, kad apie tai pamąstytum.

Kad pamąstytum apie savo šeimą. Apie savo tėvus. Apie brolius ir seseris.

Pagalvok apie juos.

Tavo tėvai – greičiausiai puikūs žmonės, ir neabejoju, kad tavo nuomonė apie brolius ir seseris gera.

Tačiau tenka pripažinti, kad visi turi trūkumų. Nedidelių, bet vis dėlto trūkumų.

Menkai kam jie rūpi.

Pavyzdžiui, krapštytis nosį, šliurpti sriubą ar visada norėti žiūrėti skirtingą televizijos kanalą nei tu.

Tai gali būti bet kas, tačiau vis vien trūkumai.

Visos pasaulio šeimos jų turi.

Išskyrus maniškę.

Mano tėvai neturi jokių trūkumų.

Nė mano seserys.

Visi jie – tiesiog tobulybės.

Užtat aš – ne.

Esu vardu Aleksas, gyvenu Matininkų gatvės 5 numeryje ir per paskutinius egzaminus neišlaidavau dviejų dalykų.

Ispanų kalbos ir matematikos.

Du dvejetai visu gražumu.

Antras skyrius

Jau sakiau, bet pasikartosiu – esu Aleksas.

Darau tai tam, kad susikaupčiau, nes kartais man pačiam sunkoka suprasti, ką iš tiesų noriu pasakyti. Mano ispanų kalbos mokytoja sako, kad, norėdami susidėlioti mintis galvoje, turime kalbėti tvarkingai, tiesiai ir aiškiai.

Skamba gal ir keistokai, bet prisiekiu – veikia.

Nelabai žinau, kodėl taip yra, bet esmė ta, kad mintys linkusios jauktis galvoje, o kalbant taip, susidėlioja į vietas.

Bėda, kai galvoje apskritai nebelieka jokių minčių. Taip man ir nutiko per paskutinį kalbos egzaminą: kad ir kaip bandžiau reikšti mintis tiesiai ir aiškiai, niekaip neatėjo į galvą, ką sakyti, staiga nebeprisiminiau nieko, ką mokėmės per pamokas ar kas buvo rašoma vadovėliuose, jei, tarkime, tokie apskritai egzistavo, dėl to, jei atvirai, taip pat nesu visiškai tikras.

Noriu pristatyti savo šeimą.

Noriu, kad su ja susipažintum.

Jau minėjau, kad jie – tikri tobulybės, tačiau to nepakanka, turi pamatyti juos savo akimis.

Mano tėvai Pė ir Zė. Na, tai nėra tikrieji jų vardai, bet visi juos taip vadina. Keisčiausia, kad mes su seserimis irgi juos taip vadiname.

Mūsų namuose niekad neišgirsi sakant „tėte“ ar „mama“.

Tėtį vadiname Pė, jo pavardė – Peresas, o mamą – Zė, jos – Zunjiga.

Pė ir Zė niekad dėl nieko nepyksta. Jie atviri viskam. Niekad nekelia balso. Be galo mėgsta juokauti ir voliotis kartu su mumis ant žolės.

Mūsų namus įrengė patys Pė ir Zė pagal savo skonį. Mūsų namas – dviejų aukštų. Sode – taip pat du medžiai: nedidelis viename kampe, o didesnis – kitame.

Pė ir Zė patinka tuščios erdvės. Svetainės grindys – iš laivo denio medienos, jos plikos. Nežinau, kuriems galams mums reikalinga svetainė, per ją einame į sodą, jame irgi nieko nėra, išskyrus tuos du medžius.

Tačiau mūsų namuose apsilankantiems svečiams be galo patinka toji tuščia svetainė. Kai ateini į svečius, visai neblogai, kad namai pustuščiai. Bet gyventi juose – visai kas kita. Pė visad užsimena, kad ne pro šalį būtų įsigyti dar vieną sofą šalia tos, kuri stovi kampe, bet Zė atšauna, kad nenori perkrauti namų it kokios palėpės.

Apie mūsų namus rašė ne vienas namų interjero žurnalas.

Įdomiausia, kad Zė, kuri pati dirba interjero dizainere, taip pat rašo visiems tiems žurnalams. Zė darbas – ne darbas, o pasaka: ji tiesiog lankosi gražiuose būstuose, juos fotografuoja, o tada aprašo.

Užtat Pė – fizikas. Fizikas teoretikas. Jo specialybė – skysčių inžinierius. Jis vadovauja grupei žmonių, dirbančių universitete, jie tiria, kaip sutirštėja majonezas ir panašiai. Tiria taikydami matematinius skaičiavimus. Pė tai daro savo darbo kambaryje priešais kompiuterio ekraną.

Pė greičiausiai nepatenkintas, kad neišlaikiau matematikos egzamino.

Pė ir Zė nerūko. Jei ko nors šiame gyvenime jie ir neapkenčia – tai tabako smarvės. Jiedu turi daugybę draugų, kone kiekvieną savaitgalį šie rengia vakarienes savo namuose, tačiau niekas per jas nerūko. Kai pamatau Zė po sodą dėliojančią

apvalias žvakes ir ruošiančią įvairiaspalves salotas, žinau – laukiame svečių. Vakarieniauti ateina žmonių, mokančių anglų ir prancūzų kalbas. Pė ir Zė taip pat moka anglų ir prancūzų.

Pė ir Zė bičiuliai – iš tų žmonių, kurie tave išvydę puola sveikintis ir klausinėti visokiausių dalykų. Pavyzdžiui, manęs visada klausia, ar užaugęs irgi būsiu toks protingas kaip mano seserys.

Todėl tais vakarais verčiau užsidarau Pė ir Zė miegamajame ir žiūriu televizorių, nors iš tiesų jį žiūriu beveik kas vakarą.

Galbūt tau pasirodys keista (visiems pasirodo), bet mano namuose televizorius stovi ne svetainėje, o Pė ir Zė miegamajame. Pė ir Zė kambarys – tarytum tikroji mūsų namų svetainė. Kartais tįsomet visi penkiese jų lovoje ir spanginame kokį nors ispanišką serialą. Matyti daug pėdų ir kojinių, o priešais jas – televizorius.

Mūsų namuose visi mėgsta vaikščioti vienomis kojinėmis.